

عنوان مقاله:

بررسی شرایط حق شفعه از منظر فقه امامیه و حقوق مدنی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

فرشته عزیزی جوبشهر

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث فقه و حقوق مدنی شفعه است. از دیدگاه قانون مدنی ایران، یکی از اسباب چهارگانه مالکیت، اعمال شفعه است که به موجب آن شفیع مالک سهم شریک می گردد. بنابر ماده 808 قانون مدنی هرگاه مال غیرمنقول قابل تقسیمی بین دونفر مشترک باشد و یکی از دو شریک، سهم خود را به قصد فروش (بیع) به شخص ثالثی منتقل کند شریک دیگر حق دارد قیمتی را که مشتری داده است به او بدهد و حصه مبیعه را تملک کند اینکه شفعه و حق ناشی از آن ماهیت مالی است، طبعا در بحث اموال قرار می گیرد و حق شفعه از روی اجبار و اختیار قابل انتقال به غیر است، و از آنجا که شفعه و مانند آن نوعی حق برای دارنده آن محسوب می شود، مبحث چگونگی ماهیت این حق و بررسی شرایط فقهی آن از مباحث مهم آن می باشد. حق شفعه تنها در بیع است بخاطر اینکه انتقال سهم با بیع است. در مهریه، صدقه و هبه و صلح شفعه بوجود نمی آید این نظر مشهور فقهای امامیه است و اجماع هم ممکن است باشد و دلیل صریحی بر آن وجود ندارد و فقط روایات ذکر بیع را در بر دارند. در این تحقیق بر آنیم تا شرایط حق شفعه را از منظر فقه امامیه و قانون مدنی بررسی کرده و در خصوص امکان تعدی آن از بیع به سایر عقود هم اظهار نظر نمائیم.

کلمات کلیدی:

حق - شفعه - مشاع - بیع - شریک - قانون مدنی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/956713>

